Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Grundtvig, Svend Hersleb

Titel: BREV TIL: Grundtvig, Elisabeth Kristine Margrete FRA: Grundtvig, Svend Hersleb (1850-11-29)

Citation: Grundtvig, Svend Hersleb: ”BREV TIL: Grundtvig, Elisabeth Kristine Margrete FRA: Grundtvig, Svend Hersleb (1850-11-29)”, i *N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling*, G. E. C. Gads Forlag, s. 491. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001991765-000-shoot-L0019917650000323.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Fra Svend Grundtvig til moderen.
Slesvig, d. 29de November 1850.
Aften.

Kjære gode Moder!

De sidste Efterretninger hjemmefra modtoge vi igaar i Brev fra Peter til Johan af 22de; desværre erfare vi deraf, at Du endnu dengang var syg og sengeliggende. Du veed, hvad Savn og Længsel vil sige, og kan derfor vel sætte Dig ind i Dine Sønners Følelser ved at vide Dig lidende, uden at kunne gaae til Dit Leje og yde Dig om end ikke anden Lindring, saa dog den som vi vide, at et venligt Ansigt og et kjærligt Ord vilde være for Dit moderlige Hjærte. Men ere vi end legemlig fjærne fra hverandre, saa ere vi Dig dog nære i Aanden: i vore som i Dine Tanker. Du vil føle denne Nærhed og ogsaa i disse Linier see et Tegn paa den. Du vil ikke føle Dig forladt af dem, som bares under Dit Hjærte, og som ønske og haabe aldrig i Evighed at adskilles fra dette deres Ophav. Gud give Dig snart igjen Helbred og Kræfter! Han opfylde Dine og vore Ønsker og Haab om atter glade at samles og med Tak til Ham at skue tilbage paa Adskillelsens Savn og Ængstelser, der som forbigangne kun tjene til at styrke Kjærligheden og forhøje Glæden!

s. 492d. 30te Morgen.

Vi have nu atter faaet dejlig klart Frostvejr, hvad jeg langt foretrækker for denne evige Slud, som vi saa længe have maattet trækkes med; det er langt sundere, hvad ogsaa viste sig i de 3 Dages Frost vi havde forleden; thi i disse Dage formindskedes Armeens Antal af Syge med ikke mindre end 500 Mand.

Da jeg nu skal ud i Tjeneste, maa jeg slutte disse Linier med venlige Hilsener til alle de Kjære derhjemme, først og fremmest da til Fader og Søster. Johan sender sine bedste Hilsener og Ønsker. Han skriver Dig nok selv til i Aften. — Beed nu Peter at han ret jævnlig lader os høre hjemmefra; om han saa kun har Tid til 1 Linie, den er inderlig velkommen og ventes stadig med Længsel af

Din inderlig hengivne Søn:
Svend.